



แสงสว่างปลายอุโมงค์

LIGHT AT THE END OF THE TUNNEL

อนาคตประเทศเดินทางไหน

ตัวอย่าง

กมล กมลตระกูล

ຕົວຢ່າງ

คำนำสำนักพิมพ์

ท่ามกลางความซับซ้อนของกระแสเศรษฐกิจ การเมือง และสังคมในปัจจุบัน ที่มีความเคลื่อนไหวผันแปรอยู่ตลอดเวลา ซึ่งหากว่าเราเพิกเฉยแม้เพียงวินาทีก็ยากที่จะติดตามรับรู้ได้อย่างเท่าทัน จึงมีคำถามที่ชวนขบคิดว่าแล้วเราจะอยู่รอดได้อย่างไรในวิถีเช่นนี้

“แสงสว่างปลายอุโมงค์ : อนาคตประเทศเดินทางไหน” จะเป็นเสมือนลำแสงที่ยังความกระจ่างให้เราตื่นขึ้นมาเห็นความจริงของเศรษฐกิจและสังคมโลกในตอนนี้ ว่าเราต่างกำลังเผชิญหน้าอยู่กับสิ่งใด ซึ่งคุณกมล กมลตระกูล นักวิพากษ์เศรษฐกิจผู้เชี่ยวชาญและมีผลงานเป็นที่ยอมรับในวงกว้างมาอย่างยาวนาน ได้ใช้บทความทั้ง 33 เรื่องนี้ เป็นพาหนะนำไปสู่การวิพากษ์ปัญหา สะท้อนตัวอย่าง ดีแฉความจริง และเสนอแนวทางแก้ไข ด้วยความปรารถนาในการหาข้อมูลและหลักฐานมากล่าวอ้างอิงอย่างไม่เลือนลอย ทำให้ผู้อ่านเข้าใจถึงเบื้องหน้าและเบื้องหลังในการดำเนินนโยบายทางเศรษฐกิจของโลกตะวันตก ที่สร้างขึ้นมาเพื่อรองรับ “จักรวรรดินิยมยุคใหม่” อันมีเป้าหมายจะ “ครอบครองโลกทั้งใบ” โดยการแทรกซึมสู่ประเทศโลกที่สาม ไม่ว่าจะแบบประจันหน้า หรือลับหลัง ภายใต้การเคลื่อนไหวของระบบโลกาภิวัตน์ หรือทุนครอบโลก ซึ่งที่ผ่านมา สร้างความเจ็บช้ำให้กับหลายๆ ประเทศมาแล้ว ไม่เว้นแม้แต่ประเทศไทยของเราด้วย

สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์น เชื่อมั่นว่า หนังสือเล่มนี้ จะไม่
ทำให้ผู้อ่านเกิด “ความรู้” เพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่ผู้เขียนได้ใช้
ความคิดอันแหลมคมกระตุ้น “ความรู้สึก” ด้วยถ้อยวิพากษ์และ
คำถามอันคมคายที่ทำทลายล้างบางประการของผู้อ่าน ให้ตระหนัก
ถึงหน้าที่อันสำคัญของตนในฐานะที่เป็นพลเมืองคนหนึ่งของประเทศ
ที่ต้องอยู่ภายใต้กฎ กติกา ของโลกใบนี้ไปอีกนาน แล้วเรา
จะยังคงนั่งเฉยอยู่ได้อย่างไรกัน ในเมื่อ “คำตอบบางอย่างที่คนไทย
ควรรู้ อยู่ในหนังสือเล่มนี้”

ด้วยมิตรภาพและความปรารถนาดี
สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์น

ตัวอย่าง

สารบัญ

สิงคโปร์โมเดล (จากมีหุ้นหมดเมื่อสิงคโปร์ไล่ล่าไทย)	15
40 ตระกูล มหาเศรษฐีครองประเทศ	37
ความเหลื่อมล้ำมองจากนี้ต่อครัวเรือน	50
แนวทางปฏิรูปประเทศไทย	56
เมื่อเวเนซุเอลาไล่ล่าโลกาภิวัตน์	75
ก้าวทันหลุมพรางโลกาภิวัตน์	99
การผูกขาดสื่อมวลชนโลก	120
ลาตินอเมริกาเจอใบสั่งยา	130
เบื้องหลังโศกนาฏกรรมวิกฤติการเงินกรีซ	137
การเกษตรแบบตีตรวน (Contract Farming)	144
เศรษฐกิจโลกปีอันตราย	158
เมื่อสหรัฐอเมริกาจาม ทั้งโลกก็เป็นหวัด	169
วิกฤติควบอย	174
หวัดการเงินมะกันไล่ล่าโลกทั้งผอง	180
วัดขึ้นใช้หวัดเศรษฐกิจโอบามา	186
วิกฤติน้ำมันแพงเพราะใคร	190
ความชอบธรรมในการใช้สิทธิ์เหนือสิทธิบัตรยา	197
เศรษฐกิจสังคมล้ม เพราะโก่งราคาน้ำมัน	205
โลกร้อน : ทูนิยมชุดหลุมฝังศพตนเอง	209
เศรษฐกิจศาสตร์คนรวย	216
คณาธิปไตยทางเศรษฐกิจการเมือง	221
ประชาธิปไตยกับสถานการณ์ปัจจุบัน	228
ภัยเงียบการผูกขาดโปรแกรมคอมพิวเตอร์	236

ปักกิ่ง นครแห่งความหวัง	241
เวียดนามผงาด : การพัฒนาที่มีทิศทาง	247
บูตินฉีกหน้ากาก WTO	255
จีนชักธงรบกับปีศาจ IMF	261
มังกรตื่นเพื่อก้าวอย่างเป็นผู้นำ	266
ยังไม่สายต้องแก้กฎหมายปล้นทรัพย์แผ่นดิน	276
เฮดจ์ฟันด์ กองทุนปีศาจ	285
อาร์เจนตินาเจอกับดักระบบการเงินเสรี	296
แฟรนไชส์ดีจริงหรือ	314
เบื้องหลัง 3 ความสำเร็จเศรษฐกิจจีน	327

ตัวอย่าง

บทที่ 1

สิงคโปร์โมเดล

(จากมีสู่หมดเมื่อสิงคโปร์ไล่ล่าไทย)

สิงคโปร์โมเดล

บทความเรื่องนี้ต้องการหยิบประเด็นแนวนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจของสิงคโปร์กับไทยมาเปรียบเทียบกันว่าผลผลิตจาก 2 แนวคิดที่เดินสวนทางกันได้ก่อให้เกิดผลลัพธ์อย่างไร และมีบทเรียนอะไรที่ต้องศึกษาและเตือนสติคนไทยด้วยกันเองบ้าง สิงคโปร์พัฒนาจาก “ไม่มีสู่มีทุกอย่าง” แต่ไทยเรากลับตรงกันข้าม คือ “จากมีทุกอย่างสู่หมดทุกอย่าง” นั้นเกิดจากอะไร

สิงคโปร์รู้จักใช้และแสวงหาประโยชน์จากช่องโหว่ของระบบโลกาภิวัตน์ หรือระบบทุนครอบโลก แต่ไทยกลับกลายเป็นเหยื่อของระบบนี้อย่างชัดเจนๆ ในเรื่องการเปิดเสรีอย่างไร้ขอบเขตด้านภาคบริการ ภาคการศึกษา การท่องเที่ยว การเงินการธนาคาร การประกันภัย การไปรษณีย์และขนส่ง ภาคอสังหาริมทรัพย์ ภาคค้าปลีก และภาคเกษตร และยอมรับกติกาเรื่องสิทธิบัตรและลิขสิทธิ์ที่เป็นระบบผูกขาดความรู้และเทคโนโลยียุคใหม่

ยุคต่อไป คนไทยเจ้าของแผ่นดินจะกลายเป็นคนไร้แผ่นดิน และแรงงานนอกระบบ เพราะผู้นำและนักการเมืองส่วนใหญ่มีปัญหาหนี้ในเรื่องผลประโยชน์ของประเทศชาติและผลประโยชน์ของสาธารณะ แต่ปัญหาแกร่งในเรื่องการแสวงหาผลประโยชน์เข้าตนและครอบครัวอย่างไร้ยั้งอาย แม้ต้องแลกด้วยผลประโยชน์ของชาติและแผ่นดิน

ทักษิณมิกส์ ฤาจะลี้ภัยสิงคโปร์มิกส์ การใช้ “ทุน” ไล่ล่าอาณานิคมทั่วโลกของสิงคโปร์เพื่อความอยู่รอด และเพื่อชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นของประชากรของตนสมควรจะได้รับการประณามหรือเป็นตัวอย่างที่น่าศึกษา เป็นโจทย์ที่คนไทยควรจะต้องคิดและหาคำตอบในเรื่องแนวทางการพัฒนาบทบาทของผู้นำ และผลประโยชน์ของชาติ

ในขณะที่ผู้นำสิงคโปร์คำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศมากกว่าผลประโยชน์ส่วนตน และมีความซื่อสัตย์ต่อประชาชน จึงใช้อำนาจรัฐ ทรัพย์สินและรัฐวิสาหกิจของรัฐซึ่งเป็นทุนของสังคมนำมาก่อตั้งเป็นกองทุน Sovereign Wealth Fund (SWF) แห่งชาติ มีชื่อว่า GIC-Government of Singapore Investment Corporation และ Temasek Holdings¹ เป็นเครื่องมือในการลงทุนและไล่ล่าเมืองขึ้น เพื่อหารายได้มายกระดับชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน เช่น การอุดหนุนด้านการศึกษาเพื่อยกระดับประชาชนให้กลายเป็นผู้เชี่ยวชาญ เป็นนักการเงิน นักบริหาร นักวิจัย นักชีววิทยา แพทย์ นักธุรกิจ นักวิทยาศาสตร์ หรือนักเขียนโปรแกรม และแรงงานฝีมือมีระดับสูงซึ่งเป็นรากฐานที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาประเทศ และทำให้คนส่วนใหญ่เป็นแรงงานที่มีรายได้สูงกันทั่วประเทศ

อัตราการอ่านออกเขียนได้ของชาวสิงคโปร์สูงถึงร้อยละ 97 และอัตราผู้รู้ 2 ภาษาสูงถึงร้อยละ 55

ชาวสิงคโปร์ทุกคนมีพาสปอร์ตที่รัฐบาลสร้างให้เป็นที่ยุอาศัย สลัมไม่มี และมีสาธารณูปโภคอย่างดีเทียบเท่าประเทศที่พัฒนาแล้ว อัตราการว่างงานก็มีเพียงร้อยละ 3

เล็กพริกขี้หนู

ประเทศสิงคโปร์เป็นเกาะที่มีความยาวจากทิศตะวันออกจรดตะวันตกเพียง 42 กิโลเมตร (26 ไมล์) และ 23 กิโลเมตร (14 ไมล์) จากเหนือจรดใต้รวมพื้นที่ทั้งหมดเพียง 699 ตารางกิโลเมตร (240 ตารางไมล์) ใหญ่กว่าภูเก็ตซึ่งมีขนาด 539 ตารางกิโลเมตรเล็กน้อยเท่านั้น คือ 160 ตารางกิโลเมตร

ประชากรชาวสิงคโปร์มีเพียง 4.35 ล้านคน (น้อยกว่ากรุงเทพฯ) ทรัพยากรธรรมชาติมีน้อย แต่ที่มีมากคือ ทรัพยากรบุคคล หรือมันสมอง ซึ่งตรงกันข้ามกับประเทศไทย รัฐบาลสิงคโปร์จึงต้องหาทางอยู่รอดในการหารายได้มาพัฒนาประเทศด้วยการใช้ “มันสมองและทุน” ในการไล่ล่าอาณานิคมไปทั่วโลก ในยุค “ทุนครอบโลก” (Globalization) ที่กติกากการค้าเสรีโลกเปิดโอกาสให้อย่างเต็มที่

ประเทศสิงคโปร์ช่วยตัวเองไม่ได้ แม้แต่น้ำดื่ม น้ำใช้ก็ต้องนำเข้าจากมาเลเซีย แรงงานก็ต้องนำเข้าจากต่างประเทศ มีแรงงานรายวันเดินทางมาเข้ากลับเย็นจากประเทศมาเลเซียวันละ 4 แสน 5 หมื่นคน ไม่รวมจากประเทศไทย ฟิลิปปินส์ และอินโดนีเซียอีกจำนวนมาก

นายลี กวน ยู นายกรัฐมนตรีคนแรกจึงต้องวางยุทธศาสตร์สร้างชาติสิงคโปร์ที่เกิดใหม่อย่างไม่เหมือนใคร โดยวิเคราะห์คำนึงถึงข้อจำกัดและจุดอ่อนของความเป็นเกาะที่ไร้ทรัพยากรธรรมชาติ มีประชากรน้อย มีขนาดของตลาดเล็กที่พึ่งตัวเองไม่ได้ นี่คือปัญหาหรือโจทย์ที่ทำให้นายลี กวน ยู

เนื่องจากสิงคโปร์เป็นเกาะเล็กๆ ที่มีประชากรเพียง 4.35 ล้านคน และไม่มีทรัพยากรธรรมชาติ แต่ก็ไม่ได้สร้างความห่วงหวั่นให้กับนายลี กวน ยู ซึ่งได้รับการเลือกเป็นนายกรัฐมนตรีคนแรก สิ่งที่ทำนายเขาคือ จะสร้างเอกลักษณ์และจิตสำนึกของความเป็นชาติจากความหลากหลายของประชากรที่ล้วนอพยพมาจากดินแดนอื่นๆ ทั้งสิ้นได้อย่างไร

ลี กวน ยู มองเห็นจุดแข็ง และความได้เปรียบของสิงคโปร์ 2 ประการ คือ

1. ทำเลของประเทศที่อยู่ใต้สุดของแหลมมลายูซึ่งเป็นจุดยุทธศาสตร์ของภูมิภาค และ

2. ระบบเศรษฐกิจการค้าเสรีของโลกที่กีดกั้นการค้าเสรีเปิดโอกาสให้อย่างเต็มที่

ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศของนายลี กวน ยู จึงตั้งอยู่บนพื้นฐานของข้อจำกัดและจุดแข็งของตน

การหารายได้มาพัฒนาประเทศ และพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากรจำนวน 4.35 ล้านคน โดยหวังพึ่งการเก็บภาษีอากร และภาษีอื่นๆ จากประชากรจำนวนเท่านี้ และมีกำลังซื้อเพียงเท่านั้นย่อมไม่เพียงพออย่างแน่นอน

ยุทธศาสตร์ด้านหนึ่งในหลายๆ ด้าน คือ การสร้างกลไก และโครงสร้างของรัฐ และสถาบันทุกสถาบันมาสนับสนุนและรองรับการเป็นศูนย์กลางทางการเงินและการลงทุนของภูมิภาค เป็นศูนย์กลางด้านภาคบริการ และโลจิสติกส์หรือการขนส่งและคมนาคมของภูมิภาค เป็นนายหน้าในการนำเข้าและส่งออกสินค้าจากประเทศมาเลเซียและไทยซึ่งอยู่ใกล้ แต่ขาดทักษะในด้านการตลาด

ในช่วงแรกสิงคโปร์เน้นการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อการส่งออก โดยการพัฒนาการผลิตสินค้าอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์ แต่เมื่อเกิดวิกฤติดอตคอมโลกเมื่อปี 2003 สิงคโปร์ก็หันมาส่งเสริม

สินค้าไฮเทคระดับสูง เช่น ด้านอาวุธ ด้านไบโอเทค หรือเทคโนโลยีชีวภาพ รวมทั้งผลิตภัณฑ์ซึ่งไม่ไหวตัวไปกับภาวะของตลาดอื่นๆ และด้านภาคบริการ คือการเป็นศูนย์กลางของการรักษาพยาบาล และศูนย์กลางการเงินระหว่างภูมิภาค

นอกจากนี้ ยังพัฒนาให้สิงคโปร์เป็นศูนย์กลางการเงินและการบริการ แล้วสิงคโปร์ยังหันมาพัฒนาด้านโลจิสติก และการกักตุนน้ำมัน เพื่อมารองรับการเป็นนายหน้าในการขนส่งสินค้าไปทั่วโลก

สิงคโปร์ทุ่มทุนสร้างท่าเรือน้ำลึกซึ่งนับวันมีแต่จะเพิ่มความสำคัญและเพิ่มรายได้ให้แก่ประเทศที่มีท่าเรือดี มีบริการพวงสาธรรูปโภค Infrastructure ดี เพราะการเติบโตทางธุรกิจในเอเชียเป็นเรื่องรังไม่หยุดจุดไม่อยู่ทั้งในด้านที่เป็นผู้บริโภคสินค้าจากตะวันตก และเป็นแหล่งผลิตสินค้าด้วยค่าแรงต่ำและแหล่งทรัพยากรราคาถูกให้แก่โลกตะวันตก

มูลค่าของค่าระวางและค่าโกดังของภูมิภาคนี้มียอดสูงถึงปีละ 1 แสนล้านเหรียญอเมริกัน

ดังนั้น ประเทศไหนแย่งลูกค้าสามารถคว้าส่วนแบ่งของตลาดไปได้มากเท่าไรก็จะช่วยแก้ปัญหาการขาดดุลชำระเงินระหว่างประเทศของประเทศนั้นไปได้มากเท่านั้น เพราะนอกจากจะได้ค่าระวางและค่าอากรแล้ว ท่าเรือน้ำลึกมักจะตามมาด้วยการกลายเป็นศูนย์จัดจำหน่าย (Distribution Center) ของบริษัทต่างๆ ไปด้วย เพื่อเป็นการลดค่าใช้จ่ายซึ่งเป็นรายได้ที่งามที่ติดตามมาโดยไม่ต้องมุงแต่ขายของเก่าพวกทรัพยากรธรรมชาติอันมีอยู่อย่างจำกัด และการกดค่าแรงคนงานในชาติให้หงั่วไม่ขึ้นเพื่อผลิตสินค้าราคาถูกกว่าไปแข่งขันในตลาดโลก

ท่าเรือน้ำลึกของสิงคโปร์ทำรายได้จากค่าโกดัง และรายได้ที่เป็นผลพลอยได้ข้างเคียงอื่นๆ อีก คิดเป็นรายได้ถึงร้อยละ 5 ของผลผลิตรวมภายในของประชาชาติ (GDP-Gross Domestic

Product)

ผิดกับไทยเรายังมีมุมมองว่าเราอยู่กับการส่งออกสินค้าเชิงเดียวเพียงไม่กี่ตัว เช่น กุ้งและไก่แช่แข็ง มันสำปะหลัง ข้าวโพด ข้าว สิ่งทอ รองเท้า พอถูกสหรัฐฯ และอียูบีบด้วยมาตรการกล่าวหาว่าเราทุ่มตลาด (Anti-Dumping) เราก็ต้องยอมแลกด้วยการเปิดเสรีด้านตลาดเงิน ตลาดทุน และภาคบริการ รวมทั้งต้องยอมรับข้อตกลงทรัพย์สินทางปัญญาอย่างเข้มข้น ต้องจ่ายค่ายาและค่าซอฟต์แวร์แพงเกินเหตุ เนื่องจากระบบลิขสิทธิ์และทรัพย์สินทางปัญญาเป็นระบบผูกขาดทางปัญญาและคำกำไรเกินควร ซึ่งทำให้ประชาชนในประเทศที่ยอมรับระบบการค้าที่ไม่เป็นธรรมอันเป็นอันตรายของประเทศเจ้าอาณานิคมต้องยากจนลงในระยะยาวเนื่องจากภาวะขาดดุลค่าระเงิน และทุนสำรองร้อยละ

รัฐบาลสิงคโปร์ได้ตั้งบริษัทเพื่อการลงทุนของรัฐ (Government of Singapore Investment Corporation-GIC) และบริษัทเครือข่าย อันได้แก่ Temasek Holdings และ Temasek-Linked Companies-TLCs

Temasek Holdings เป็นบริษัทที่จัดตั้งโดยรัฐบาลสิงคโปร์ โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังสิงคโปร์เป็นเจ้าของในนามรัฐบาล เทมาเส็กเปรียบเสมือนซีปนาวุธของสิงคโปร์ที่ใช้ในการไล่ล่าอาณานิคมไปทั่วโลกแทนเรือปืนในอดีต ประเทศไทยเป็นเป้าหมายหนึ่งในการถูกไล่ล่าเพราะมีพื้นที่กว้างใหญ่ อยู่ใกล้กับสิงคโปร์ มีนักการเมืองเห็นแก่ได้ ขาดสำนึกปกป้องแผ่นดินและผลประโยชน์ของชาติ และมีทรัพยากรและแรงงานมาก จึงต้องยึดเป็นเมืองขึ้นทางเศรษฐกิจให้ได้

ทรัพย์สินของเทมาเส็กคิดเป็นประมาณครึ่งหนึ่งของจีดีพีของประเทศไทย หรือ 2.5 ล้านๆ บาท และเป็นผู้บริหารกองทุนขนาดเท่ากับจีดีพีของประเทศไทย หรือ 106 พันล้านเหรียญเยล

นาง Ho Ching ได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้อำนวยการบริหาร ตั้งแต่ก่อตั้งและดำรงตำแหน่งมาจนกระทั่งปัจจุบัน นางโฮ ชิง เป็น ภรรยาของนาย Lee Hsien Loong ซึ่งเป็นนายกรัฐมนตรีคน ปัจจุบัน และเป็นลูกชายของนายลี กวณ ยู ผู้ก่อตั้งประเทศสิงคโปร์ นี่คือบางส่วนของการลงทุนของเทมาเล็ก

เศรษฐกิจไทยในอุ้งมือสิงคโปร์

เมื่อประเทศไทยประสบกับวิกฤติการณ์ทางการเงินในปี 2540 รัฐบาลสิงคโปร์จึงถือโอกาสย้ายเงินทุนกรีทาทัพเข้ามาซื้อกิจการของคนไทยในหลากหลายภาคธุรกิจ ไม่ว่าจะเป็นธนาคาร อสังหาริมทรัพย์ สิ่งพิมพ์ เทคโนโลยีสารสนเทศ ฯลฯ

ทั้งนี้ ตัวอย่างที่เห็นได้เด่นชัดที่สุดก็คือ การเข้ามายุติภาคธนาคารของทุนสิงคโปร์ โดยเฉพาะช่วงหลังวิกฤติปี 2540 ธนาคาร สัมพันธไทยจำนวนหลายแห่งได้ถูกเทกโอเวอร์โดยทุนสิงคโปร์ ทั้ง ธนาคารที่เห็นอย่างเด่นชัด เช่น ธนาคารยูโอบี ธนาคารทีบีเอส รวมถึงธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ดที่ทุนสิงคโปร์โดยเทมาเล็กเข้าไป เทกโอเวอร์ต่อมาจากอังกฤษอีกที หรือธนาคารที่ทุนสิงคโปร์เข้าไป ถือหุ้นแบบไม่กระโดดกระตักอย่างธนาคารกรุงเทพ ธนาคาร กสิกรไทย ธนาคารไทยพาณิชย์ เป็นต้น

นิตยสาร Positioning ฉบับเดือนเมษายน 2549 ที่เจาะลึกเรื่องราวเกี่ยวกับสัมพันธไทย-สิงคโปร์ และการรุกคืบเข้ามาในประเทศไทยของทุนสิงคโปร์อย่างละเอียดระบุว่า

“ถนนสายธรรมชาติและถนนสีลม คุณอาจไม่เคยรู้เลยว่า ถนนสอง เส้นนี้ คือถนนแห่งกลุ่มทุนสิงคโปร์ โดยเฉพาะถนนสาย หากนำธง สิงคโปร์ปักลงไปตามจุดจะเห็นเด่นชัดว่า ถนนสายนี้คือ ถนนสาย สิงคโปร์ มีตึกที่เรียงรายนับสิบแห่งมีทุนสิงคโปร์เข้าไปครอบครอง ตั้งแต่หัวมุมถนนเชื่อมต่อกับพระรามสี่ ซึ่งมีตึกแลนด์แอนด์เฮาส์

มูมถนนวนสาทร และตึกโรบินสัน สีลม ไล่มาถึงจุดท้ายติดถนนเจริญกรุง เรียกได้ว่าตึกใหญ่ๆ ที่ตั้งเด่นตระหง่านเกือบทุกตึกล้วนมีทุนสิงคโปรเข้าไปเกี่ยวข้อง”

นอกจากนี้ หลังจากกองทุนเทมาเล็กของรัฐบาลสิงคโปร์บรรลุข้อตกลงมูลค่า 73,300 ล้านบาท กับเครือชินคอร์ปของตระกูลชินวัตร-ดามาพงษ์ ในวันที่ 23 ม.ค. 2549 ประชาชนชาวไทยส่วนใหญ่ต่างก็ตกอยู่ในภาวะตกตะลึงเมื่อทราบว่า ลัมปาทานโทรศัพทเคลื่อนที่ ดาวเทียม สายการบิน และโทรทัศน์ ซึ่งเป็นทรัพย์สินของประเทศไทยต้องตกอยู่ในมือของกองทุนจากประเทศที่เป็นเกาะเล็กๆ ที่มีเนื้อที่ไม่ถึง 700 ตารางกิโลเมตร และมีประชากรเพียง 4.5 ล้านคน

ในการสำรวจกลุ่มทุนสิงคโปรล่าสุด ที่ถือหุ้นใหญ่ 50 อันดับแรกของตลาดหุ้นไทยในรายงานของตลาดหลักทรัพย์ไทยในปี 2552 มีมูลค่ารวม 2 แสนล้านบาท โดยมีสัดส่วนหุ้นตระกูลโสภณพานิชยกเครือ กรุงเทพประกันภัย-รพ.บำรุงราษฎร์-แบงก์กรุงเทพ ขณะที่หันทยอยซื้อหุ้นเดินเรือเพิ่ม ด้านผู้บริหาร บจ.-ไบรคเกอร์ยังกลุ่มทุนสิงคโปรถือยาวยังกอดหุ้นแน่น

จากการรวบรวมข้อมูลจากตลาดหลักทรัพย์ ในส่วนหุ้นที่มีมูลค่าตลาดรวม (มาร์เกตแคป) สูงสุด 50 อันดับแรก พบว่า หุ้นกลุ่มดังกล่าวมีนักลงทุนสัญชาติสิงคโปรถือหุ้นทุกบริษัท และมีมูลค่าเงินลงทุนรวม 2.14 แสนล้านบาท โดยคิดจากสัดส่วนการถือครองหุ้นล่าสุด และราคาเฉลี่ยในเดือนมกราคม 2552

ทั้งนี้ หุ้น 10 อันดับแรกที่นักลงทุนสิงคโปรมีมูลค่าเงินลงทุนสูงสุด ประกอบด้วย หุ้นแอตวานซ์ อินโฟร์เซอร์วิส (ADVANC) มีมูลค่าเงินลงทุน 5.47 หมื่นล้านบาท หุ้นดีแทค (DTAC) มูลค่ารวม 3.12 หมื่นล้านบาท หุ้นชิน คอร์ปอเรชั่น (SHIN) มูลค่า 2.23 หมื่นล้านบาท หุ้น ปตท. (PTT) มูลค่า 1.48 หมื่นล้านบาท หุ้นธนาคาร

ไทยพาณิชย์ (SCB) มูลค่า 1.38 หมื่นล้านบาท หุ้น ปตท.สผ. (PTTEP) มูลค่า 1.16 หมื่นล้านบาท หุ้นเดลต้า (DELTA) มูลค่า 8.30 พันล้านบาท หุ้นแบงก์กสิกรไทย (KBANK) มูลค่า 6.35 พันล้านบาท หุ้นซีพีออลล์ (CPALL) มูลค่า 4.06 พันล้านบาท และ หุ้นบีอีซี (BEC) มูลค่า 3.78 พันล้านบาท

นอกจากนี้ หากนำข้อมูลสัดส่วนการถือครองหุ้นของนักลงทุน สิงคโปร์ล่าสุดเปรียบเทียบกับสัดส่วนการถือหุ้นย้อนหลัง 1 ปี พบว่ามีทั้งเพิ่มสัดส่วนการถือหุ้นและลดสัดส่วนการถือหุ้น โดยบริษัทที่ถูกลดการถือหุ้นมากที่สุด ได้แก่ หุ้นกรุงเทพประกันภัย (BKI) จากเดิมเคยถือหุ้น 0.16 ล้านหุ้น ล่าสุดไม่พบว่ามีถือหุ้น รองลงมาหุ้น ไทยยูเนียนโพรเซ่น (TUF) ถูกลดสัดส่วนร้อยละ 67.46 จากเดิมถือหุ้น 20.67 ล้านหุ้น เหลือ 6.72 ล้านหุ้น หุ้นโรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ (BH) ลดลงร้อยละ 60.33 จาก 156.10 ล้านหุ้น เหลือ 61.92 ล้านหุ้น หุ้นเจริญโภคภัณฑ์อาหาร (CPF) ลดลงร้อยละ 55.47 จากเดิมถือ 440.85 ล้านหุ้น เหลือ 196.32 ล้านหุ้น หุ้นพญาเรือเลสเตท (PS) ลดลงร้อยละ 36.64 จาก 125.29 ล้านหุ้น เหลือ 79.38 ล้านหุ้น

ทุนของเทมาเส็ก จีไอซี และ ทีแอลซี ได้เข้ามาซื้อกิจการ หรือถือหุ้นอยู่ในบริษัทชั้นนำหรือบลูชิปส์ ในตลาดหุ้นไทยเกือบทุกบริษัท เช่น ธนาคารกรุงเทพฯ ธนาคารกสิกรไทย ธนาคารยูโอบี ธนาคารทหารไทย ธนาคารไทยพาณิชย์ บริษัทชิน บริษัทแลนด์แอนด์เฮาส์ บริษัท ช.การช่าง อิตาเลียนไทย ซิโน-ไทย ปตท. ปตท.สผ. ไทยออยล์ เซเว่นอีเลฟเว่น โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ ดิگสูงระฟ้าและคอนโดมิเนียมส่วนใหญ่บนถนนสีลม ถนนสาทร ถนนสุขุมวิท ฯลฯ

หนังสือเล่มนี้จะเป็นเสมือนการร่วมโยนก้อนหินเพื่อถนนทางที่นำไปสู่การเรียกหัวง และผลักดันให้เกิดนโยบายเศรษฐกิจ การค้า การเงินและการเมืองใหม่ที่มีความอิสระจากการครอบงำของแนวคิดเสรีนิยมชาวนาน้อยสุดโต่งของโลกตะวันตกที่คัดค้านการ “ครอบโลก” ของประโยชน์ของชาติอันหมายถึงผลประโยชน์ของสาธารณชนจะต้องมาเป็นอันดับหนึ่ง มิใช่ให้เขาล้มตาย

เหตุที่สังคมไทยมีความเหลื่อมล้ำสูงนั้น เนื่องมาจากระบบสามประสานระหว่างนักการเมืองเจ้าของอำนาจการปกครองระบอบรวมเป็นรวบระบบการเมืองประชาธิปไตยกองทัพเป็นทหารนักกษัตริย์มากกว่านักบรรพบุรุษประชาธิปไตยแค่นามหรือแค่เปลือก

แสงสว่างปลายอุโมงค์นั้นมองเห็น แต่ต้องเร้นผู้ให้เท่าทัน และไม่เดินหลงทางอยู่ใน “กรงขังของโลกาภิวัตน์” จนหาทางไปไม่ถึง